

PROJEKT TRADYCJE RĘKODZIELNICZE

Projekt Tradycje rękodzielnicze jest odpowiedzią na pilną potrzebę powrotu do tradycji produkcji rzemieślniczej i rękodzielniczej, jak również do prostych czynności, które odciągnęłyby dzieci od komputerów i pozwoliły im powrócić do tradycji oraz zwyczajów naszych przodków. Produkcja rękodzielnicza oddziałuje bardzo korzystnie na dzieci, które w dzisiejszych czasach żyją przeważnie w miastach i które pozbawione są naturalnych warunków sprzyjających rozwojowi czynności wytwórczych.

Ze względu na kłopoty związane z organizacją spotkań dla dzieci w wieku przedszkolnym podjęliśmy decyzję, iż przygotowujemy ten projekt dla nauczycieli, którzy następnie będą mogli w odpowiedni sposób poprowadzić zajęcia dla dzieci – „ten, kto sam nie może/nie potrafi płonąć, nie zapali“.

Naszym celem jest przygotowanie sześciu pięciodniowych spotkań nauczycieli, którzy będą porównywać tradycje i zwyczaje typowe dla poszczególnych pór roku, wakacji i dni świątecznych. Nauczyciele przedstawią sobie poglądowo i wzajemnie wyjaśnią tradycje i zwyczaje, opanują także nowe techniki, by byli potem w stanie zastosować je we wszystkich szkołach partnerskich. Podczas tych spotkań zapoznają się wszyscy z różnymi technikami kreatywnymi i umiejętnościami, by umieli je nie tylko przedstawić, lecz także przekazać je dzieciom, z którymi będą potem pracowali w swych krajach. Różne trendy i metody (z różnych krajów) przejawiają się zapewne w trakcie pracy z dziećmi. Nauczyciele z kraju goszczącego przygotowują arkusze robocze dla swych kolegów zagranicznych. Arkusze te będą zawierały szczegółowy opis całej pracy, użyteczne pomysły i chwyt – uzupełnione przez ilustracje instruktażowe. Po zakończeniu tych spotkań międzynarodowych będą organizowane kreatywne warsztaty w przedszkolach dla dzieci, ich rodziców oraz dla publiczności, gdzie będą wszyscy będą mieli możliwość zobaczyć, w jaki sposób różne rzeczy wykonywane są

w krajach partnerskich – uzupełnieniem arkuszy roboczych będą różne pomysły i chwyt.

Porównywanie i pozyskiwanie nowych doświadczeń z zagranicy, stwierdzenie, w jaki sposób systemy edukacyjne, tradycje i zwyczaje funkcjonują w innych krajach – te aspekty same w sobie powinny być silną motywacją do realizacji tego projektu. Oficjalnym językiem projektu ma być język angielski, jest jednakże oczywiste, iż będą używane języki partnerskie – język czeski, język słowacki i język polski.